

Sverige, med ind i den samlede vurdering, ja, så er sammenligningsgrundlaget i Sverige noget, der ligger i størrelsesordenen 26 pct.

Det var baggrunden for, at regeringen tilbage i juni måned spillede ud med et forslag om over to omgange at nedsætte selskabs-, virksomheds- og fondsbebeskatningen fra 34 pct. til 26 pct. Det var sådan set noget af det, der kom mest bag på mig i forbindelse med de politiske forhandlinger og debatterne i juni, at i forhold til de partier, vi sad i forhandling med, var der stort set kun én ting, man var enige om med et enkelt partis undtagelse, nemlig at man under ingen omstændigheder ville røre ved den sag i juni.

Det var vi jo selvfølgelig skuffede over, fordi vi mente, vi havde lagt et sammenhængende, godt forslag frem i forhold til, at vi kom ned på et konkurrencedygtigt niveau, så det er interessant at placere sig med sin virksomhed i Danmark – lige så interessant som det er at placere sig på den modsatte side af Øresund. Vi mente også, at vi dokumenterede, at vi havde ordentlig, solid finansiering for måden, vi ville gennemføre det på.

Regeringens indgang omkring erhvervsbeskatningen er, kan vi sige, overordnet den samme, som vi også har omkring personbeskatningen, at det med at have meget høje procenter, som man tager af et forholdsvis smalt grundlag, efter man har bevilget store fradrag, ikke nødvendigvis giver hverken en klog eller en sund måde at beskatte på. Vi er i løbet af foråret gået fra en selskabs- og virksomhedsbeskatningsprocent på 50 til 34 i øjeblikket, men vi har i den samme udvikling kunnet luge ud i en lang række særegler og ofte særegler, der har været indbygget i skattesystemet for at mildne, kan vi sige, skadevirkningerne af en for høj skatteprocent.

Det tror vi på, og det var det, vi lagde op til i juni. Vi opfordrer også til, at vi – det brede flertal, der har signaleret, at man er parat til at gå ind i de her forhandlinger – som indgang til disse forhandlinger tager en lavere skatteprocent på et bredere skattegrundlag, så man betaler, kan vi sige, den regulære beskatningsprocent, der nu er fastsat af Folketinget, men gør det af den reelle og tættest muligt på den fulde indkomst.

Så lavere procenter på et bredt grundlag tror vi giver langt færre forvriddinger, langt færre problemer, langt færre situationer, hvor virksomhederne skal sidde og have mange rådgive-

re på sidelinjen for at finde ud af, om man nu skal indrette sig på den ene eller anden eller tredje måde.

Derfor vil jeg til de finanslovforhandlinger, vi får med Folketingets partier i de kommende uger, stærkt opfordre til, at vi i fællesskab kan sætte den dagsorden og dermed også, som hr. Flemming Kofod-Svendsen sagde, at der er en parathed til, at man sætter sig ned og afbalancerer det sure med det søde. Altså, hvis vi skal nå det mål, som jeg har hørt at de fleste her i salen er enige i i dag, så forudsætter det altså også, at der er en parathed til at være med til at finde finansieringen, og dér er regeringens indgang til finansieringen, at et bredere skattegrundlag med nogle lavere procenter er sundt.

Til hr. Kim Behnkes mere overordnede betragtninger vil jeg godt sige, at jeg ikke er enig i analysen. Jeg er nok enig i, at Irland ved at konkurrere på lave skatter har skaffet sig nogle fordele. Det gjorde man jo så, fordi man også fik nogle særegler, så man uden at sænke for sine egne virksomheder, sænkede for en bestemt kategori af virksomheder osv., men hvis alle gør det, så er der ingen attraktion i det. Det er kun interessant, så lang tid de andre ikke gør magen til.

Og derfor er der den risiko, som bl.a. fru Elisabeth Arnold og hr. Frank Aaen har været inde på, nemlig at det, vi nu konkurrerer på, efter det er lykkedes i stor udstrækning at få lukket for at konkurrere på statskasser over forskellige erhvervs statsstøtteordninger, er at konkurrere hinanden ned på lavere og lavere skatter, og det tror jeg ikke at hverken det enkelte land eller Europa som sådan som slutresultat vil få en fordel af. Risikoen er, at alle landene mister væsentlige, fornuftige skattekilder, hvor man skal flytte skatterne over på andre, måske overbelastede skattekilder.

Vores indkomstskatter er høje nok. Regeringens ambition er også fremover, som vi har gjort det siden 1993, at prøve at sænke procenterne også med det bredere skattegrundlag. Hvis vi kigger rundt på afgiftsområderne i øvrigt, så er det da også få af dem, der skriger på at blive skruet i vejret, og derfor er problemet, at vi måske kan få konkurreret hinanden ned på en situation, der ikke gavner nogen af os, og derfor er jeg også enig i de bemærkninger, som fru Elisabeth Arnold havde.

Omvendt erkender jeg også, at hr. Kim Behnke dér formentlig har en realitet, som man skal passe på ikke at overse, nemlig at når det er et